

10674_page_1082

Αγίου Παύλου, το οποίο αποτελούνταν από 32.000 στρέμματα από τα οποία τα 7.000 ανήκαν στη Μονή και τα υπόλοιπα, κατέχονταν παράνομα από τους κληρονόμους του Μιχαήλ Μπέη και ήταν επίδικα και αυτό, θα μπορούσε να το δώσει η Μονή αν δεν εμποδιζόταν από τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες που θέλιζαν το αναπαλλοτρίωτο της εκκλησιαστικής περιουσίας. Γι' αυτό η Μονή κάλεσε το Υπουργείο να δεχθεί την προτεινόμενη λύση γιατί τη θεώρησε συμφέρουσα στο δημόσιο και από εθνικής και θρησκευτικής απόψεως επιβεβλημένη, για να μη μπορούν να κηρύττουν οι εχθροί ότι δε σεβαστήκαμε τα ιερά και όσα τα οποία σεβάστηκαν οι τύραννοι και οι επιδρομείς²⁶.

Το Υπουργείο Γεωργίας σε απάντηση της Μονής κοινοποίησε την από 27-6-1922 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου Ν. Ελευθεριάδη²⁷.

Στη γνωμοδότηση αυτή αναγνωρίζεται η κυριότητα της Μονής στο μετόχι κατά τους δυζαντινούς χρόνους. Θεωρήθηκε όμως αυτή ότι "ήχεται άπιουσα καρπός ήν και διελύθη, πομφόλυξ και διεργάγη"²⁸ εξαιτίας της τουρκικής κατακτήσεως σύμφωνα με το ιερό μουσουλμανικό δίκαιο. Και επί νομίμως κεκτημένης μοναστηριακής περιουσίας, επί δυζαντινής εποχής, απαιτείτο σουλτανική παραχώρηση της αρμόδιας επικαρπίας (Τεσσαρούφ). Ο άρχων της τουρκικής πολιτείας ήταν συνάμα και χαλίφης, διάδοχος του προφήτη και αρχηγός της μουσουλμανικής θρησκείας και τα Βεράτια τα οποία αναγνώριζαν τα περιουσιακά δικαιώματα των Μονών δεν αποτελούσαν νομικό αυτοπεριορισμό του Σουλτάνου για την αφαίρεση της μοναστηριακής περιουσίας. Ο Σουλτάνος, ο κυρίαρχος και ανώτατος άρχοντας της μουσουλμανικής πολιτείας, ήταν αδύνατο να ονομαστεί δυνάστης "Μουτεγαλίπ"²⁹.

4. Δεύτερη νομική απόφαση (Β' γνωμοδότηση) για το μετόχι, μεγάλου επιστημονικού κύρους, νέα συμβιβαστική πρόταση της Μονής

Η από 1-3-1922 γνωμοδότηση των τεσσάρων καθηγητών και η από 27-6-1922 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου Ν. Ελευθεριάδη

26. Αυτόθι, σ. 5.

27. Α.Ι.Μ.Β., Ελευθεριάδης, *Γνωμοδότησεις*, σσ. 317-320.

28. Αυτόθι, σ. 317.

29. Αυτόθι, σ. 320ε.

Αγίου Παύλου, το οποίο αποτελούνταν από 32.000 στρέμματα από τα οποία τα 7.000 ανήκαν στη Μονή και τα υπόλοιπα, κατέχονταν παράνομα από τους κληρονόμους του Μιχαήλ Μπέη και ήταν επίδικα και αυτό, θα μπορούσε να το δώσει η Μονή αν δεν εμποδιζόταν από τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες που θέπιζαν το αναπαλλοτρίωτο της εκκλησιαστικής περιουσίας. Γι' αυτό η Μονή κάλεσε το Υπουργείο να δεχθεί την προτεινόμενη λύση γιατί τη θεώρησε συμφέρουσα στο δημόσιο και από εθνικής και θρησκευτικής απόψεως επιβεβλημένη, για να μη μπορούν να κηρύττουν οι εχθροί ότι δε σεβαστήκαμε τα ιερά και όσα τα οποία σεβάστηκαν οι τύραννοι και οι επιδρομείς²⁶.

Το Υπουργείο Γεωργίας σε απάντηση της Μονής κοινοποίησε την από 27-6-1922 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου Ν. Ελευθεριάδη²⁷.

Στη γνωμοδότηση αυτή αναγνωρίζεται η κυριότητα της Μονής στο μετόχι κατά τους δυζαντινούς χρόνους. Θεωρήθηκε όμως αυτή ότι "ώχρητο άπισσα καπνός ήν και διελύθη, πομφόλυξ και διερράγη"²⁸ εξαιτίας της τουρκικής κατακτήσεως σύμφωνα με το ιερό μουσουλμανικό δίκαιο. Και επί νομίμως κερτημένης μοναστηριακής περιουσίας, επί δυζαντινής εποχής, απαιτείτο σουλτανική παραχώρηση της αρμόδιας επικαρπίας (Τεσσαρούφ). Ο άρχων της τουρκικής πολιτείας ήταν συνάμα και χαλίφης, διάδοχος του προφήτη και αρχηγός της μουσουλμανικής θρησκείας και τα Βεράτια τα οποία αναγνώριζαν τα περιουσιακά δικαιώματα των Μονών δεν αποτελούσαν νομικό αυτοπεριορισμό του Σουλτάνου για την αφαίρεση της μοναστηριακής περιουσίας. Ο Σουλτάνος, ο κυρίαρχος και ανώτατος άρχοντας της μουσουλμανικής πολιτείας, ήταν αδύνατο να ονομαστεί δυνάστης "Μουτεγαλίπ"²⁹.

4. Δεύτερη νομική απόφαση (Β' γνωμοδότηση) για το μετόχι, μεγάλου επιστημονικού κύρους, νέα συμβιβαστική πρόταση της Μονής

Η από 1-3-1922 γνωμοδότηση των τεσσάρων καθηγητών και η από 27-6-1922 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου Ν. Ελευθεριάδη

26. Αυτόθι, σ. 5.

27. Α.Ι.Μ.Β., Ελευθεριάδης, *Γνωμοδότησεις*, σσ. 317-320.

28. Αυτόθι, σ. 317.

29. Αυτόθι, σ. 320ε.